

vlastnictví k tomuto pozemku je sporné. Ochranu domnělého svého vlastnictví proti zamýšlené provozovně musí proto obec hledati nikoliv u živn. úřadu, nýbrž u příslušného soudu. Odkázal-li tedy úřad rozepři o uvedené námitce obce na pořad práva, jednal podle zákona.

Neprávem také vytýká st-lka, že žal. úřad potvrdil výměr první stolice, ačkoliv tato uznala, že vlastnictví k dotčenému pozemku přísluší zemi Slov., a tím osobila si kompetenci, která jí nenáleží, totiž řešiti spor mezi obcí a zemí Slov. o vlastnictví k tomuto pozemku. Žal. úřad na rozdíl od stolice první odkázal rozepři o vlastnické námitce obce na pořad práva. Tím změnil rozhodnutí první stolice a vyhradil obci vůči žadatelce veškerá práva, jež by jí pořadem práva byla přiznána, a implicity vyslovil, že udělení konsensu děje se bez újmy případných vlastnických práv st-lčiných.

Č. 10.431.

Zaměstnanci veřejní. — Samospráva okresní: Odvolací úřad (zem. úřad) může k odvolání okresního úředníka, disciplinárně odsouzeného, zmírniti v mezích zákonných sazeb disc. trest uložený příslušným orgánem okresu.

(Nález ze dne 21. března 1933 č. 4862.)

V ě c: Okresní zastupitelstvo v H. (adv. Dr. Svatopluk Čech z Domažlic) proti zemskému úřadu v Praze o disciplinární trest.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podle výměru osk v H. z 11. června 1927 usnesla se tato dne 3. června 1927 po provedení řízení disc. propustiti Adama W. jako ředitele okr. výboru v H. bez nároku na plat, pensi, odbytné atd. pro něho i jeho rodinu, poněvadž v minulých letech okres nejhrubším porušením úředních a služebních povinností úmyslně k vlastnímu prospěchu velmi značnou měrou těžce poškodil.

Odvolání proti tomuto nálezu zamítl zemský úřad v Praze rozhodnutím ze 16. července 1930 co do viny obviněného, vyhověl mu však částečně co do trestu a změnil v tomto směru nález odvoláním napadený v tom smyslu, že dal obviněného nuceně do výslužby se 20% snížením výslužného, na něž by měl nárok. K odůvodnění této změny uvedl zemský úřad: »Nejtěžší disc. tresty podle § 12 zák. ze 3. října 1907 č. 63 z. z. čes. ve znění zák. č. 444/19, a to nucené dání do výslužby a propuštění ze služby bez dalších nároků mohou býti použity, poruší-li úředník zúmyslně hrubým způsobem své povinnosti úřední ke značné škodě okresu. Oba tyto tresty jsou sice zahrnuty pod jednu podstatu disc. skutku, ale přece je co do účinků mezi nimi rozdíl, a tu je vždy nutno zkoumati při zmíněné již stejné skutkové podstatě, jakého z obou trestů disc. čin vzhledem k okolnostem polehčujícím a přitěžujícím vyžaduje. A tu v daném případě nutno konstatovati, že, byť i st-l, jak právem bylo býv. osk-í nalezeno, ve zlém úmyslu hrubým způsobem své povinnosti porušil, přece jen nezpůsobil okresu v poměru k jeho celkovému hospodářství škodu význačnou, a pak škodu tuto ze svých sil na-

hradil a že dosavadní jeho úřední chování v ostatních směrech bylo nezávadné. Nutno pak vytknouti i tu okolnost, že při bedlivějším dozoru funkcionářů okresu a při jejich pečlivější spolupráci, jak k tomu podle zák. byli povinni, nemohlo nikdy v tak velké míře ke zmíněnému porušení úředních povinností st-lem dojít. Proto v úvaze všech těchto okolností změnil zem. úřad nař. výměr, jak shora uvedeno. Z výměru tohoto není dalšího odvolání.»

Proti tomuto rozhodnutí podalo okresní zastupitelstvo v H. jako právní nástupce okresní správní komise v H. stížnost, o které nss uvažoval takto:

Stížnost má za to, že disc. nález býv. osk v H., kterým byla zúčastněná strana pro nejhrubší porušení úředních a služebních povinností disciplinární cestou propuštěna ze služby bez nároku na plat, pensi, odbytné a pod., odpovídá i ve svém výroku co do trestu provinění zúčastněné strany a zákonným předpisům a že byl proto změněn nař. rozhodnutím neprávem. Důvod žal. úřadu, že zúčastněná strana nezpůsobila okresu v poměru k jeho celkovému hospodářství škodu význačnou, je prý věcně nesprávný a odporuje skutečnosti. Zemský úřad nevzal prý také v úvahu okolnosti přitěžující, nýbrž jen to, co zúčastněné straně polehčovalo.

Podle toho má stížnost za to, že žal. úřad porušil zákon, změnil-li disc. trest propuštění v trest nucené výslužby s 20% snížením výslužného a že tím zasáhl do práva býv. samosprávného okresu v H. Nss neuznal stížnost důvodnou.

Jak patrně z ustanovení §§ 13—18 zák. č. 63/1907 z. z. čes. ve znění zák. č. 444/19, je disc. moc samosprávného zastupitelského okresu výronem jeho moci služební a poskytuje mu v trestu disciplinárním právní prostředek, aby udržel potřebnou disciplinu ve službě okresní a řádné plnění služebních povinností úřednictvem okresu. Obsažena jsouc v moci služební, je moc disc. nad okresním úředníkem právem samosprávného okresu jako služebního pána a byla vykonána podle §§ 13 a 16 cit. zák. starostou okresu a okresním výborem. Z disc. nálezu I. stolice lze se podle § 16 odst. 3 cit. zák. odvolati k zem. výboru (zem. úřadu), který vykonává jen kompetenci instance odvolací. Příslušelo mu tedy v této funkci přezkoumávati nález v odpor vzatý v mezích petitu odvolání, zda skutková podstata je náležitě zjištěna, zda v ní lze shledati porušení služebních povinností a zda uložený trest je zákonný a přiměřený. Je tedy také jeho právem, aby posoudil, zda činu odpovídá trest.

Paragraf 12 cit. zák. zná několik druhů a stupňů disc. trestu. Mezi nimi v bodu 5. trest nuceného dání do výslužby, po případě se snížením výslužného a v bodu 6. trest propuštění ze služby bez nároku na služné, výslužné neb odbytné. Kdežto u trestů, uvedených v bodech 1. až 4. nemá zákon žádného dalšího ustanovení o předpokladech, kdy je toho kterého způsobu trestu použití, stanoví v odstavci 4 § 12, že trest nuceného dání do výslužby a propuštění ze služby může býti uložen mimo jiné jen tehdy, porušil-li úředník zúmyslně hrubým způsobem své povinnosti úřední ke značné škodě okresu. Pokládá tedy zákon uvedené dva způsoby disc. trestu za zvlášť kvalifikované druhy a zasahuje pozitivně do diskrecionální moci disc. úřadu vyměřiti přiměřený trest

tím, že uložení trestů těch připouští jen, jsou-li tu uvedené okolnosti. Odpovídá proto zákonu jak trest nuceného dání do výslužby, tak i trest propuštění ze služby toliko, lze-li vzít za prokázáno, že okresní úředník se dopustil disc. činu a že jsou tu vedle činu (opomenutí) samotného ještě okolnosti v cit. bodech uvedené. Okolnosti ty nejsou však zákonným znakem disc. přestupku, nýbrž toliko momenty, odůvodňujícími některý z uvedených dvou těžkých trestů. Na druhé straně klade však zákon trest nucené výslužby a trest propuštění ze služby sobě na roveň a do jedné linie a sluší proto mít za to, že jsou-li dány zmíněné skutečnosti, je ponechán trestajícímu orgánu, který z uvedených dvou trestů uzná za trest, odpovídající tíži spáchaného činu. Nemůže proto vyšší úřad zkrátiti neb obmeziti samosprávný okres zastupitelský v jeho právu trestati disciplinárně provinilého okresního úředníka, uznal-li, vyřizuje odvolání úředníka toho, na trest dání do výslužby a změnil-li tak výrok okresní správní komise, která vyměřila trest propuštění.

Nebylo proto nezákonně zkráceno ani právo stěžujícího si okresu tím, že žal. úřad změnil trest propuštění v trest nucené výslužby a je opačný názor stížnosti mylný. Za tohoto stavu práva je ovšem s hlediska zásahu do práv stěžujícího si okresu nerozhodno, měl či neměl-li závěr žal. úřadu o tom, že zúčastněná strana nezpůsobila okresu významnou škodu, opory ve spisech, resp. přihlédl-li jen k okolnostem polehčujícím, a nemohl se nss obíratí vývody stížnosti, jež tyto momenty rozvádějí a s toho hlediska proti nař. rozhodnutí nastupují. A ježto konečně nemůže nss jako kasační tribunál nahraditi hodnocení zem. úřadu jako kárného soudce svým vlastním, nemohl se obíratí meritem, t. j. otázkou, zda byl trest nuceného dání do výslužby přiměřený provinění zúčastněné strany.

Č. 10.432.

Ř í z e n í s p r á v n í: Podání opravného prostředku na poštu stačí jen tehdy k zachování odvolací lhůty, byl-li na obálce uveden úřad, u něhož odvolání má být podáno.

(Nález ze dne 21. března 1933 č. 4899.)

V ě c: Firma Bratří B. v J. proti zemskému úřadu v Praze o včasnost opravného prostředku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Z usnesení obecního zastupitelstva v N. z 11. května 1929 o odprodeji hospodářských budov čp. . . . Bohuslavu H. podala firma Bratří B. odvolání, jež okresní výbor v Kamenici nad Lipou zamítl usnesením ze 17. června 1929 jako bezdůvodné. Intimát okresního úřadu v Kamenici nad Lipou z 28. června 1929 o tomto rozhodnutí okresního výboru, opatřený poučením, že proti tomuto rozhodnutí lze podati námitky ve lhůtě 15 dnů, počínajíc dnem po doručení k zem. úřadu v Praze, podáním u okresního úřadu, byl stěžující si firmě doručen podle zjištění ve správních spisech obsaženého dne 3. července 1929.